

Слова Жыцця на снежань 2010

«...Бо для Бога няма нічога немагчымага» (пар. Лк 1, 37)

Падчас Анёльскага Звеставання Марыя на сваё пытанне «Як станеца гэта?» (пар. Лк 1, 34) пачула ў адказ: «... для Бога няма нічога немагчымага».

У доказ Арханёл прыводзіць прыклад Альжбеты, якая зачала сына ў старасці. Марыя паверыла і стала Маці Пана.

Бог — Усемагутны. Гэтае Яго імя часта сустракаецца ў Святым Пісанні і выражае Божую магутнасць у благаслаўленні, судзе, у кіраванні ходам падзей, у рэалізацыі Божых задумаў.

Ёсць толькі адно абмежаванне для Божай усемагутнасці: чалавечая свабода, якая можа супрацівіцца Яго волі і зрабіць чалавека бяссільным, хоць ён пакліканы раздзяліць з Богам Яго моц.

«...Бо для Бога няма нічога немагчымага» (пар. Лк 1, 37)

(...) Гэтае Слова запрашае нас бязмежна даверыцца любові Бога Айца, таму што калі Бог існуе і калі Ён ёсць Любоў, то наш поўны давер Яму будзе лагічным вынікам гэтага факту.

Усе ласкі падуладныя Яму — як зямныя, так і духоўныя, як магчымыя, так і немагчымыя. І Ён дае іх усім, хто ў Яго просіць, і нават тым, хто не просіць, таму што, як сказана ў Евангеллі, Ён — Айцец — «загадвае сонцу свайму ўзыходзіць над дрэннымі і добрымі і пасылае дождж на справядлівых і несправядлівых» (пар. Мц 5, 45). І ў той самы час Бог хоча, каб мы дзейнічалі так жа, як Ён, з такой жа ўніверсальнай любоўю, моцна верачы.

«...Бо для Бога няма нічога немагчымага» (пар. Лк 1, 37)

Як жа жыць гэтым Словам у штодзённым жыцці?

Нам усім не раз прыходзіцца сустракацца з цяжкімі, балючымі сітуацыямі як у асабістым жыцці, так і ў адносінах з іншымі. І часам мы адчуваем сябе бяссільнымі, бо заўважаем, што сталі нявольнікамі пэўных прывязанасцей (да рэчаў, да асобаў), ад якіх нам хацелася б вызваліцца, ці таму, што перад намі вырастае сцяна абыякавасці і эгаізму, і мы губляем адвагу, калі сустракаемся з цяжкасцямі, якія пераўзыходзяць нашыя сілы.

Менавіта ў такія хвіліны слова Жыцця прыходзіць на дапамогу. Езус дазваляе нам зведаць бязраднасць. Ён робіць гэта не дзеля таго, каб увесці нас у роспач, але каб дапамагчы лепш зразумець, што для Бога няма нічога немагчымага. Ён хоча падрыхтаваць нас да спаткання з магутнасцю сваёй ласкі, якая аб'яўляецца як раз тады, калі мы зразумеем, што нашымі малымі сіламі мы нічога зрабіць не зможам.

«...Бо для Бога няма нічога немагчымага» (пар. Лк 1, 37)

Калі мы будзем паўтараць гэта ў самыя цяжкія моманты, мы атрымаем ад Бога слова ўкрытую ў ім энергію, якая пэўным чынам дазваляе нам прымаць удзел ва ўсемагутнасці самога Бога. Пры той умове, аднак, што мы жывем паводле Яго волі і намагаемся выпраменьваць навокал любоў, якая напаўняе нашыя сэрцы. Тады мы будзем у поўным «рэзанансе» з усемагутнай любоўю Бога да сваіх дзяцей, а для Яго ўсе

магчыма — усе, што вядзе да здзяйснення Яго планаў для кожнага чалавека і для ўсяго чалавецтва.

Аднак ёсць найбольш адпаведны момант, у якім мы можам жыць гэтым Словам і зведаць усю яго эфектыўнасць. Гэта малітва.

Езус сказаў: «Калі будзеце ўва Мне і словы Мае ў вас будуць, прасіце, чаго захочаце, і станеца вам» (пар. Ян 15, 7). Паспрабуем папрасіць у Яго аб тым, што найбольш турбуе нашае сэрца, з упэўненасцю, народжанай з веры, што для Бога няма нічога немагчымага: ад вырашэння самых безнадзейных справаў да міру ва ўсім свеце, ад выздараўленняў з цяжкіх хваробаў да вырашэння сямейных і сацыяльных канфліктаў.

Калі пры гэтым мы будзем маліцца аб адным і тым жа разам з іншымі і ў поўнай згодзе і ва ўзаемнай любові, тады сам Езус, прысутны сярод нас, будзе прасіць Айца і згодна з Яго абяцаннем мы атрымаем патрэбную ласку (пар. Мц 18, 19–20).

З верай у Божую ўсемагутнасць і любоў мы аднойчы маліліся за Н., каб пухліна, бачная на рэнтгенаўскім здымку, знікла, быццам памылка ці прывід. І так сталася.

Гэты бязмерны давер, які дазваляе нам адчуваць сябе ў абдымках Айца, для якога ўсе магчыма, павінен суправаджаць нас праз усё жыццё. Ніхто, аднак, не кажа, што мы заўсёды атрымаем тое, аб чым просім. Божая ўсемагутнасць — гэта ўсемагутнасць Айца, які заўсёды «карыстаецца» ёю выключна для добра сваіх дзяцей, разумеюць яны гэта ці не. Важна жыць з упэўненасцю, што для Бога няма нічога немагчымага, і гэта дазволіць нам зведаць супакой, якога яшчэ ніколі не ведалі.

К'яра Любіч
апублікавана ў 1999 г.